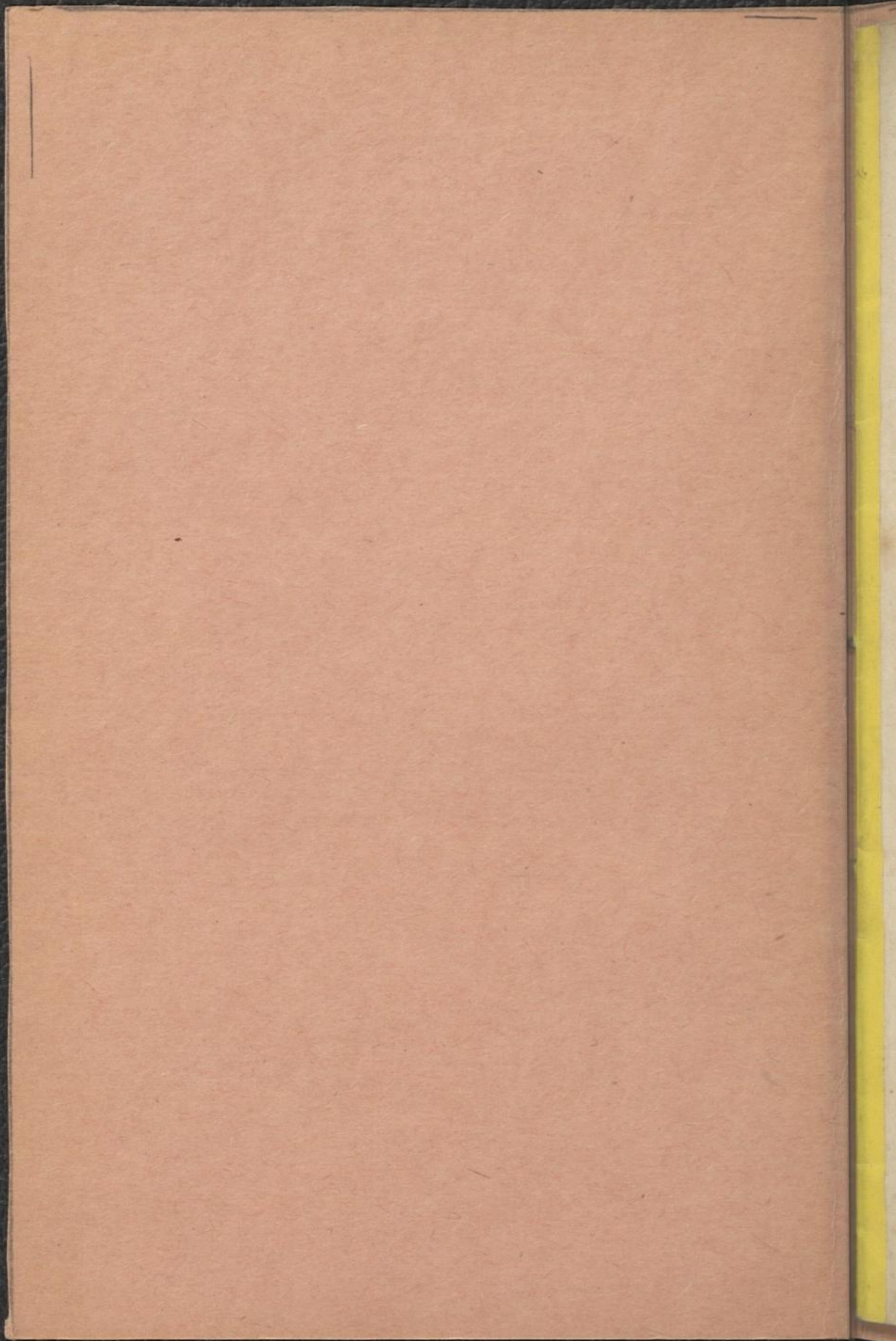

WK 8°

1226

8

416

24

Pjaty Wjenz

Herbskich Spjewow

spjewanych 5. Dzeń Oktobra 1849

w Budyšchini.

WK 8° 12266

W Budyšchini

czishecjane pola K. B. Hiki.

22

Handwritten text in a cursive script, likely Sorbian, appearing as bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text in a cursive script, likely Sorbian, appearing as bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text in a cursive script, likely Sorbian, appearing as bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text in a cursive script, likely Sorbian, appearing as bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text in a cursive script, likely Sorbian, appearing as bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text in a cursive script, likely Sorbian, appearing as bleed-through from the reverse side of the page.

Prjenja Dželba.

1.

S e d n o t a.

Hušytski Hłóš s pjatnateho Stotetka.

Noszeje tuczne Balmy Mjera
Semi herbskej dajze Schkity,
So so bratska haji Sswjera
A Duch dobry, płómenity.
Lubosz nesme hynycz mutna,
Ssljeborne su nasche Rjezi,
Selene te Rhójny, Schmrjezi,
Duž tak herbski:

Lubujmy so, hladajmy so,
Bratrujmy so, nehanmy so,
Lubujmy, hladajmy so,
Botom bratrujmy so.

Hameń, daj to mily Wótze,
Nesapomń na naš,
Na swój herbski Lud,
Kneže, Božo w Nebesjach!

Dóžž so nepowróczy Semja,
Sakška Ruta nech neswjadue,
Dóžž so Nebeska neslemja,
Pruski Godler nech nespadne;

Widzisch ty Hrod tam na Hori?
 Nimo tob' Hroda
 Tam bježi Woda,
 Kaž klieborna.

Kaž so ta Woda nestaja,
 Tak necham wostacž
 A ty me dostacž
 Njetk nemožesch.

Hejs' budža twoje Ruboszja,
 Kaž Woda czista,
 Dha dyrbisch wjesta
 Pak moja bycz!

4.

Dobra Nóz tawsynt krócž.

Hłóš wot Kozora.

Bože Słóncžko k Domu dzjesche,
 Kwjetka Wócžko sandžela,
 Ryta Semja mucžna bjesche,
 Žolma w Rjezy pluskota:
 Dobra Nóz
 Tawsynt krócž!

Ruby Rubu pschewodžesche
 Psches tu Holu selenu,
 Wón jej Ruku posticžesche
 Se frudneju Wutrobu:
 Dobra Nóz
 Tawsynt krócž!

Sslyscheč nasdala šo daschtaj
 Ssyłobik a čorny Kof,
 Ssobuželnej sanosch'waschtaj
 Zimaj na Bucz tajki Hłof:

Dobra Nóz
 Tawšynt króč!

Njane Holcžo frudne blesche,
 Wóčžo Ssyly žórlesche,
 Boži Wjet' po Vješu džjesche,
 S čzicha delje schucžesche:

Dobra Nóz
 Tawšynt króč!

Kiž šo lubo w Sšwjeczi maja,
 Džjelenja šo nesminu,
 Njane Božemje šej praja
 A stym Sšłowčkom rósno du:

Dobra Nóz
 Tawšynt króč!

5.

S s e r b s k a N e w e s t a.

Hudžba wot Rozora.

Sšym Sšerbow šerbste Holecžo,
 Mi Hanka rjekaja;
 A wešlje šebi spjewajo
 Mam Spješnosž do Džjela.

Hdyž Schkowrončk ranke šaspjewa,
 Mi spjewa šStawanju,
 A ijeduli do Džeczela
 S nim spjewam na pschemó.

Na Měsu jjesdžu selenu,
 Šerp tupy wotsju šej,
 A žneju Trawku rošojtu
 Na Měsy kwjetkojtej.

A hdyž šo Kucžka womacža
 W tej Trawzy rošojtej,
 Mi Perschčen mój šo blyskota
 Na Kucžzy na mokrej.

Tón Perschčen mam wot Lubeho.
 Kijaneho Bachoła;
 A nam Weczor, hdyž šo sašmjerflo,
 Mój Luby pschikhadža.

Šym w Šymy knowej Koschulzy
 A k Platej napschadła;
 Płat dawno je žno natkany,
 Płat trebam Newesta.

Tež Berje je wscho wudrene
 Na dołhich Weczorach;
 Duž Pošleschča mam hotowe
 We mojich Komorkach.

Sa čerweny Bant na Hłowi
 Čžu mjecz Wjenz rucžany;
 Macž budže Čziejzow kupicz mi
 Sa drohe Penesy.

Mi družčič budža Holecža,
 Te wěšne Towarschki,
 A budže kwapna Hoszina
 Psches tš Dny sašpóchi.

Chwalba serbskeho Holicža.

Gudžba wot Rozora.

Holicžka serbowsta
 Kwjetka ty mlódnawa,
 Pscheczelnosz, Newinosz krasni cze
 S Luboszu Wócžko cze wuhladne!
 Róžicžka lubosna
 Holicžka serbowsta
 Sława czi!

Holicžka serbowsta,
 Běžolka ty spróznawa,
 Bodomstwo ponižnej' Fijałki
 Myslicžka tebi šo pschikhili!
 Fijałka ponižna,
 Holicžka serbowsta,
 Sława czi!

Holicžka serbowsta
 Šwjerna ty Tujawka,
 Hwježki šo sabłyheža do Žolny,
 Twoje mi Šnamjo do Wutroby!
 Tujawka, Šandželko,
 Šerbowste Holicžo,
 Sława czi!

C z e h o d l a n i z ?

Hudźba wot Kozora.

Tafne Sstónčko Bruhi szele
 S Wócžkom khróblým na Semju,
 S swjetle Hwježki s Nebja delje
 Na zny S swjet hladaju:
 Brajče Ludzjo, czeho dla
 Nesmjel kufnyč ja ji do Wócžka,
 Tej rjanej Holiczzy?

Róžje sa wschje Wócžka kčjeja
 Na Łuzy a Sahrodzi,
 Mòdre Nebeska so smjeja
 Do nich w sjawnej Luboszi:
 Brajče Ludzjo, czeho dla
 Nesmjel hladacž ja ji na Bicžka
 Tej rjanej Holiczzy?

Žołma s Brjóhom schwórcžo ryczi,
 Wjestsik schuczi s Liszicžkom,
 Polej Stwelžo hrajo syczi,
 Halžka schepze se Schtomom:
 Brajče Ludzjo, czeho dla
 Nesmjel popojdacž ja Sstowcžicžka
 S tej rjanej Holicžku?

Mješacžk Semju pschewodzuje,
 Semja wokol' Sstónza dže,
 Wschudže wscho so towaršhuje,
 Hdžež tež Wócžko pohladne:
 Brajče Ludzjo, czeho dla
 Nesmjel stupicž Krocžel Pucžika
 S tej rjanej Holicžku?

Skoncžna Reja s Kwaša.

Hudžba wot Kozora.

N ew e s t a.

Hdžež ma Luboš Bndlo,
 W Duschach czistych Ssydlo:
 Tam su Hjety Grody,
 Sslódke Wino Wody,
 Tam te Spjewy klineža,
 Nadoszimje synčža,
 Wócžka tam so sašwjetla.

B r i e n i T o w a r s c h.

Luboš, ty Knežna šwjata,
 Ty Schkricžka Boža
 A Morjo Sboža,
 Twój šwjaty Schkit
 Psches žyly Sšwjet
 So na wschje Ludy pschjeszera.

N a w o ž e n j a.

Młodženž khwata šPecžkow dom,
 Psches Wichory a Žołny,
 A Brjoham wóžnym wedže Čžołm
 A k Domu Lubeje.

N a w o ž e n j a, N e w e s t a, D r u ž k a, T o w a r

Wutrobny so jenocža
 A Žorlo žiwe čžerpaja;
 Luboš Žołma jasna,
 Je se Sbožnosžiu napowa.

Družka.

Hórka bije Godzinka,
 Tež Šylsy Luboš roškywa;
 D ty sybolata,
 Šyntwa paczerkata,
 Wóczko Lubnych snaje cze!

Druhi Towarsch.

Štob šo tyschne Horjo,
 Walej Žolny Morjo,
 Jafne Šwjesdy haschejče:
 Luboš wožiwjuje,
 Khróblo porodjuje
 A Pokoju Łódž dowedže.

Brasčka.

Luboš, twoje Šswjatnizy
 Pyscha našch Kraj wešely;
 Wutrobu a Kwaš
 Žohnuj pola naš,
 Š Čezzi wjenzowana ty!

 Nawoženja, Brasčka a dwaj
 Towarschey.

Truny žrja! Duž do Kóla,
 Šchtož lubuje, to rejuje!
 Picžku Róžow Kczjew,
 Wóczku Łósch a Šsmjew
 Keńsche Holczo sehrawaj!

Šcheszjo.

Šserbski Kczjew, šerbsti Špjew,
 Šserbska Keja narodna,
 Šserbski Šynk, šerbsti Wjent
 Luboš našchu šwešela;

Prjent Towarsch: Lubosz reńscho kczjeje,
 Newesta: Dyzli Róža, Schtom;
 Druhi Towarsch: Hdzež ko Lubosz smjeje,
 Nawoženja: Tam je Boži Dom!

Towarschka. Towarsch. Nawožen.
 Braschka.

Wita, rjana Godzinka,
 Braj schto by tak sachodna?
 Kczjewaj dljeje, smjewaj ko,
 Sdzeržuj spjeschne Kschidleschko!

Wschitzy.

Sserbska Wjera, Sswjera, Kczjew,
 Lubosz, Nadosz, Reja, Spjew
 S ložkim Berkom nimo neleczi,
 Kaž spjeschne Godzinki!

Druha Dzielba.

1.

Wesnych Towarschkow Spjew Ne-
 weszi Wecžor do Kwasca.

Chor. Reńscha Wjenzu Newesta,
 Kaž Róža žana neje,
 Welež Nebjo Hwjesdom ma,
 Spjew nasch czi Sboža pscheje.

Duo. Twoje swjetle Wokneschko
 Tudy wobstupamy,
 Frejnym krotkim Rajam štódkim
 Božnje saspjewamy.

Solo. Sčkódke Čzafy přjedniſche
 Ju ſ Dopomnečom pſchewodžče,
 Bydžče ji ta Róžicžka
 S tych Ljetow beš Čžjepža.

Chor. Reňſcha Wjenzu Neweſta 2c.

Duo. Mandželſto kaž Sahroda,
 Nech či lubje kžjeje,
 Mróčžne jaſni, Ssnadne kraſni,
 Troſchtuje Sſylſy trjeje.

Solo. Stupaj do tej' Sahrody,
 Čže wedže Młodženž nadobny,
 Žeho Ruſa, Luboſžja,
 Čži Brota wotewrja.

Chor. Reňſcha Wjenzu Neweſta 2c.

5.

Brjeſycžka pſchede Wſu.

Stóſ wot Kozora.

Pod bjelej Brjeſycžku
 Na Hori pſchede Wſu,
 Tam ſmoj dobru Róž ſej dałoj,
 Perſhcžen jaſny pſchemjenjałoj,
 Ta bjela Brjeſycžka
 Ze ſobu ſdychnyła.

Pod bjelej Brjeſycžku
 Na Hori pſchede Wſu,
 Ze wón poručil me Bohu
 A je czahnył precžku Drohu;

Za bjela Brjesyczka
Je so mnu plakala.

Pod bjelu Brjesyczku
Najradšjo njetko du,
Stajnje Wutroba s nej ryczi,
Koždy Liszik Trost mi šyczi:

Za bjela Brjesyczka
Je moja Trostarka.

Pod bjelu Brjesyczku
Najradšjo njetko du;
Pod nej sanknyč Wócžko žadam,
Zeli saš' joh' newohladam:

Za bjela Brjesyczka
Mój Kow nech pschikrywa!

3..

S swjateje Marine Sšylsy.

Spiew sa mieschany Chór s Hudžbu wot Rozora.

Marja pod Kschizom tyschniwe
Sšylsy je ronita blyschczate,
S kóždeje Kóžicžka lubosna
Pod jeje Kohnu je sakczjeła.
Prjenje te Kóžicžki bjete
Dla Newiny Šsyna šu kczjele.

Bjela ty Sahroda rózowa,
Blyschczo tam na Hori Golgatha,
Podaj mi jenu tu Kóžicžku,
Zytnyč ju šebi na Wutrobu.
Tebi, o Kóžicžka bjela,
Šso posweczi Wutroba zyła.

Druhi Splah Kóžow šo posbjeha,
Pod Kschizom s mlódnego Trawnika,

Keńſchi hač raniſche Sera je,
 Scharlat a Bórpór ſo khowaſche;
 Szapata Luboſz jon jaſni,
 Krejčermwym Blyſheču ſo kraſni.

Czerwena Sahroda róžowa,
 Blyſhečo tam na Hori Golgatha,
 Podaj mi jenu tu Róžicčku,
 S božej Krwju Luboſzje barbenu;
 Wutroba ſa tobu hlada,
 O Róža, a noſnyč cze žada.

Tſecze tam Róžje ſo ſybola,
 Módrinu nebeſtu pſchetrechja,
 S Wóčka jim Mikoſz a Pſheczełſtwo
 Kenje a luboſnje ſmjewa ſo;
 Macžerna Luboſz a Szwjera
 Do Barby jich módrej ſo cžjera.

Módra ty Sahroda róžowa,
 Blyſhečo tam na Hori Golgatha,
 Podaj mi jenu tu Róžicčku,
 Tyknyč ju ſebi na Wutrobu;
 Róžicčka, Módrinka luba,
 Wſmi žylje me do twojoh' Ssluba.

4.

Tón Kneſ mój ſwjerny Paſtyr je.

Khierluſch 160 ſa ſchtyri jednore Głoſy a Chór,
 wot Kozora.

Solo. Tón Kneſ mój ſwjerny Paſtyr je,
 Me w ſwojej Paſtwi wodži
 Mi ničo Kuſa nebudže;
 Wón wobara wſchej Schkodži.

Wón me tam stajnje napaske,
 Hdzež strowa Trawa narosze
 Na Łuzy Božoh' Słowa.

Solo. Wón k czerstwej Wodzi czjeri me
 Po swojej Bozej Radzi;
 To jeho swjaty Duch sam je,
 Kiž mojej Duschi radzi,
 Me wedze prawje po Buczach,
 To je po swojich Pschitasnjach
 Dla Česzje swojoh' Wena.

Chór. Hdž pó Czmi khodzu po Dolach,
 Dha neboju so Stósze;
 Hdž ja sym wscheltich Stysknošzjach,
 Mam wele Hubenoszje:
 Dha wschať ty, Kneže s dzeržisch me,
 Twój Brut a Kij me troschtuje,
 Ja na tebe so spuschezam.

Solo. Ty sa mne Blida sshotujesch
 Napscheczivo slym Ludjom.
 Ty moju Słowu žalbuješch
 A wofschewisch me wschudjom
 S tym Woljom teho Wepela,
 Twój Duch mi polne naliwa
 Sa moju lacžnu Duschu.

Chór. Wschu Ssmjelnosz a wschu Dobrotu
 Ja budu stajnje dostacz.
 Ja w Božim Domi bydlicž chzu
 A pschezo budu wostacz
 Tu na Semi w tym Pscheszjanstwi
 Tam po Ssmerczi w tej Wječnoszi
 Pschi mojim Knesu Krystu.

W e c ž o r.

Pjeſn ſa Sopran, Tenor a Baſ do Hudžby feſta-
jena wot Kozora.

Ssmjerkow Rój na Hona pada,
Mróčelje ſo čerwenja,
Roſu płodži Trawicžka,
Boži Mjeſacžk ſ Ranja hlada,
Won kiž w Rozy nedrjema.

Na Piſchczeli Wowczej piſta
Zuniſchi Hlož — wobrócža
Do Wſy ſprawne Skoczatka.
Swony ſdaloka a ſbliſta
S Honow Spróžnych wołaja.

Pjeſnicžku ſej Holcžo ſpjewa
Duzy ſ Myſlu weſelej,
Dzjeło, Bót ſtej ſabytej —
S Wóčžkom pſcheczelnym ſo ſmjewa,
Tak je Duſchi ſbožomnej.

Łožki Wjetſik ſ Liſzom rycži
Naweczorny, koleba
Młode Hažki do Spanja.
W Haczi Rohodžiſna kycži,
Sotra Sotſi Towarſchka.

W čymowym Hajku žorli Hložy
Sſylobik na Hałožy,
Spjewa Róncžka horliwy,
Wo Towarſchtu lubje proſy —
Słóžy proſyčž ſtworeny.

Schwercžik žyrcži na Hruſliku
Tu a tam ſčeže w Ssmjerkanju,

Ptacžki, Wacžki k Mjerej du.
 Sprözna Mrowja po Bucžiku
 Wustim khwata k Mrowischežu.

Khlódna Nóz šo khila k Semi,
 Wiwka šuta pschiwešna,
 Bólna Radosž semrjewa.
 Schwercžik melcži — s Khjerluschemi
 Haje wjazy neklincža.

Czischina psches Semju kneži,
 Sšlódki Spar ju wokoscha,
 Kjedki Schežowl' nož wotucža.
 Czorny Szjen na Dolach leži,
 Runiny šo šljebornja.

6.

S s y r o t k a.

Pjesň ludowa sa 3 Sola a Chór wobdžjelana wot
 Rozora.

Wuischla, wuischla Ssyrotka,
 Sswoju Maczež domoj hladacž,

Setkał je ju jedyn Muž,
 Tajki stary, schjedziwy.

Schto tu ty tak płacžesch,
 Ty moje lube Džecžo?

Wschje šu Ludžjo wotemšje,
 Moja Macž schče necha pschincž.

Bjež na Kerchow seleny,
 Wuspjewaj tam Wötzenasch.

A tši Krócž tam sawołaj:
 Moja luba Maczer,
 Bój ty sašo domoj!

Snyrotka duž bježesche,
 Hacž na Króchow czichi dońdže.

Wuhlada Róm macjerny
 A tši Krócž tam sawoła:

Moja luba, luba Maczer,
 Bój ty sašo domoj!

Moje lube Džjeczo,
 Dži ty sašo domoj!

„Wschako masch tam Nana
 A tež masch tam Mazochu.“

„Mazocha me bije,
 Bod Ławu me czisne,

Hischcže mi tak refne:
 Lež ty shnily Szerbe!

Ty mi bóle smerdzisch,
 Dyzli morwy, shnily Szerb!

Moja luba Maczje,
 Bój ty sašo domoj!

„Moje lube Džjeczo,
 Dži ty sašo domoj!

Na mojimai Wocžomaj
 Leži tajka dróbna Berschcz,

Na mojeji Wutrobi
 Leži cžežki Kamen,

Na mojimaj Rohomaj
 Reža selene Dorny:

Moje lube Džeczo,
 Dži ty sašo domoj!⁴

Pschileczeschtaj dwaj Tandzelej,
 Ssynrotku tam wsaschtaj,

Pod Rschidleschka wsaschtaj
 Do Nebesj s nej leczechschtaj.

7.

S a h r o d k a.

Hudžba wot Rozora.

Ha kóždžicžke Rranko me powitaja
 Pschez' nowe, pschez' renische Sybolencžka.

We Sahrodzy Kwjetki pod Bokneschkami
 Mi kiwaja s połnymi kheluschkami.

Na Ssklonežku mi wodnujo šo wohrewaja
 Pschi Wjeřacžku w Rozy šo wobkhlódžeja.

Ha mloduschka moja mi Wutroba je,
 Ha Młodoszje Snameschko Kwjetki mi sže.

Ssnadž pschichodne Čžafy b'dža schtropawe dosž,
 Tež s cžežka b'dže tehdom mi Sahrodka frosž.

Ha jena ta Róžicžka najrenscho kže,
 Tam Wutroba Horjo mi wotesnaje.

Ha Róžicžka rosemi Wyplicžki mi,
 Wi namaka Buczik do Wutrobicžki.

Njetk praj wschať mi Róžicška rosroszena
 Ssy sa mne ty wot Boha wuswolena?

8.

H o n e r s k i S p j e w

Gudźba wot Kozora.

Wó Polu, po selenej Goli
 Tón Hajnik Rhodjenje ma,
 Wó Horach, po hlubokim Doli
 Wón tsjela, kaž jemu šo sda.
 Wón saspjewa: la la la la
 A kralowske Radoszje ma.

Do Sskónza, do šwjetteho Ranja
 Tón Hajnik s Berja šo ma,
 Haj, predy hačž s ljeneho Spanja
 Sso Lawšenty wukramoszja.
 Wón saspjewa: la la la la
 A kralowske Radoszje ma.

Schtož pryšne, to Žiwenje šhubi
 A Benes do Mšochnje dže,
 Trech dobry a Hońtwa šo lubi,
 Rnes Hajnik Muž widženy je.
 Wón saspjewa: la la la la
 A kralowske Radoszje ma.

Sso Wócžko haj njetotre krasne
 Na Hajnka pošmjewkuje,
 Wón snaje te Šwjesdzicžki jasne
 A na Hońtwu nimo tam dže.
 Wón saspjewa: la la la la
 A kralowske Radoszje ma.

Třecza Džjelba.

Ž n j e

wot Seilera s Hudžbu wot Kozora.

1.

Chór.

Hórki, Dohy wosředkate,
 Plódna Semja smuhata,
 Kune Pola sybolate,
 Slota Boža Sahroda —
 Wócžko plawa sradowane
 Psches was Hona žohnowane.

2.

Duo sa 2 Sopranaj.

Nowa Nadzija so krasni
 Psches te Hona žolmjate;
 Wschittich Woblecžo so jasni
 Na te Dary čakane.
 Czežki Kłoš so pokhiluje,
 Wutroba so posbjehuje.

3.

Tenorsolo a Chór.

Haj, czerwenkojte bjeli
 Sso Stwelžo na Polu,
 Böh nad nami so smjeli
 Psches swoju Dobrotu.
 Duž jemu Crt a Wutroba
 Džak, Czesz a Khwalbu woprowa.

Chór. Duž jemu Ert a Wutroba
Džak, Čješ a Šhwalbu woprowa.

4.

Chór a Recit.

Wjesch ty tón Sslub,
Wjesch ty tu Radu,
Wjesch ty tón Trjeb
A sa njón Radu,
Kiž hoji wschemu Stworenju?

Wjesch ty tu Móz
Wjesch ty tu Kufu,
Kiž pelni Klóš
A pŕschi Łufu,
A Kólnik ma k nej Radziju?

Recit.

Tak dolho
Hacž Semja stacž budže,
Nedyrbi pschestacž
Sŕyw a Znje,
Mersnenje a Čzoplota,
Gjeczo a Syma,
Džen a Móz!

Chór.

To je tón Sslub,
To je ta Rada,
To je ta Móz,
To je ta Rada;
Tón Sslub šo nihdy uekhabla,
Dojž fryja Semju Nebesja.

Trio sa Sopran, Tenor a Bas.

S Nebes̄ pschindze Žohnowanje,
 Žiwnosz a Tuf se Semje;
 Boži Schkit a Wobstaranje
 Krnje Kłos̄ a sdzerži Žnje.

Chór.

S Nebes̄ pschindze Žohnowanje,
 Žiwnosz a Tuf se Semje a t. d.

Choral.

Böh na Semju je pohladat
 A Polo s Khljebom žohnowat;
 Schtó wuczeszicz te Dary wje
 A rachnowacz te Sorna wschje?
 Khwal kóžde Stwelzo, Sornjatko,
 Khwal Boha s nami Lubeho.

II.

1.

Spjew sa Sola a Chór.

Koša na Nebju so swjeczi,
 Žnenz ma jasnu Myšlicžku,
 Krótka je ta Nózka w Ljeczi,
 Žnenzy sahe postanu.

Na Nebesach Swjesdy steja,
 Kaž te Kupy po Polu;
 Hdyž dom Nanko Swježki džeja,
 Znenzy do Pola won du.

Słónczko swjeczi lute Skoto,
 Mjesacžk ma Kóžk fljeborny;
 Nehujewaj šo — šhto je wo to —
 Tež ton Kłóš je skoczany.

2.

Chór Žnenzarkow a Žnenzarjow.

Kóžkate šej žitne Kóšy
 Naklepajcze, Bacholjo,
 Kadue Stwelza, czežke Kłóšy
 Kiwaja šo šmjewajo.
 Wepete my šobu džemy,
 Kłobuk, Kóšu wjenzujemy.

Sšerp šchiwy, reńsche Holzy, wšmicze
 A hotujcze šo wotberacž,
 Po Židu a po Postotk džicze,
 Wjenz krašny š nami nawiwacž.
 A won a dom je Spjewanje:
 To šu te lube, šlote Žnje!

3.

Šromadny Chor.

Pót lije šo tym Žnenzam š Czola.
 A horze Džeto wumucža;
 Spjew šradomny a pjetne Šłowa
 Paš žnensku Prózu položa:
 A won a dom je Wyškanje:
 To šu te lube, šlote Žnje!

4.

Quartett.

Ryńk do Pola so pišani
 Tych pilnych Znenzarjow
 A Kofa klinczi, saschezerczi,
 Wjet' dze do Schczernischezow.

Se spjeschnej Kuku hrabamy
 A nošymy a kładzemy,
 Hacz' zyla žnenska Wobrada
 Sso w Kupach k' Nebju posbjeha.

A wele Kowow tych czežkich Ssnopow
 Sso hordža na Polu,
 A dźakne Synki psches Kupow
 Ryńki
 Sso k' Nebju sbjeňaju.

5.

Keja sa schtyri jednore Skóšy.

Domkhowanka da pyschnu Keju
 A Pivo žnenske poredzi,
 Sso Młodzi, Stari swešeleju
 S tym nowym Pecžwom kšchemeni.
 A zyla Weš je Klincženje:
 To su te lube, skote Žnje!

6.

Skónčny Chór.

Bur s Pola Dobytk bere šmjejo,
 Wschječ Blido s Khljebom wobštara,

A f Woblecza Pöt febi trjejo
 Swoj Schtant a Prozu lubo ma.
 Duž won a dom je Khwalenje:
 Tak lube, stote fu te Znje!

Könz Znjow.

